

ΚΡΙΤΙΚΗ

Ο ΘΥΜΕΛΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΤΟΥ κ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑ

Είναι ζήτημα αν ο Θυμελικός Θίασος του κ. Λίνου Καρζή παρουσίαζε την άρτια εκείνη συγκρότησι πού θα δικαιολογούσε την ένταξι των παραστάσεων του μέσα στο πλαίσιο των υπό την αίγίδα του 'Οργανισμού Τουρισμού καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του 1965.

Δεν πρόκειται να συζητήσουμε και πάλι για τις απόψεις του κ. Καρζή αναφορικά με την έρμηνεία του αρχαίου δράματος. Οι απόψεις αυτές μπορούν να βρουν επί τέλους κάποια δικαίωσι, αν δεν αποβλέπουν στην αποκάλυψι του ανθρωπίνου περιεχομένου και της αιωνίας επικαιρότητος του αρχαίου δράματος, αλλά στην κατά το δυνατόν πιστή αναπαράστασι του τρόπου με τον όποιον τό αρχαίο δράμα ερμηνευόταν στο 'Αστυ κατά τον πέμπτον αιώνα.

Ο λόγος πού δικαιολογεί τις επιφυλάξεις μας δεν έχει σχέσι με θεωρητικά και καθαρώς αισθητικά ζητήματα. Αναφέρεται στις αρχές εκείνες, κρατικές ή ημικρατικές, πού αναλαμβάνουν την ευθύνη του κατάρτισμού του προγράμματος των λεγομένων «τουριστικών καλλιτεχνικών εκδηλώσεων» της χρονιάς και πού έχουν χρέος να ενδιαφέρονται και να μεριμνούν για την ποιοτική στάθμη τους.

Αν οι εκδηλώσεις αυτές είναι «τουριστικές» θα απευθύνονται, φυσικά, κατά ένα μεγάλο ή και μικρόν έστω ποσοστό στους ξένους πού επισκέπτονται τη χώρα μας. Ας μὴν ξεχνά λοιπόν κανείς πως οι ξένοι δεν παρακολουθούν τις παραστάσεις αρχαίου δράματος από απλή περιέργεια. Οι ξένοι είναι πολύ συχνά σε θέσι να εκφέρουν υπεύθυνες κρίσεις για την καλλιτεχνικήν αξία των παραστάσεων αυτών, πράγμα πού καθιστά ακόμα μεγαλύτερη την ευθύνη των οργανωτών.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η προσπάθεια του κ. Λίνου Καρζή αυτή καθ' εαυτήν παρουσιάζει, ειδικό ενδιαφέρον και για τον Έλληνα και για τον ξένο θεατή. Όμως οι παραστάσεις του Θυμελικού Θιάσου δεν βρίσκονται στο ύψος των προθέσεων του έμψυχωτή του. Και τοῦτο έπειδή ο κ. Καρζής δεν έχει ένα μόνιμο θίασο. Ούτε ένα μόνιμο τραγικό χορό. Με άλλα λόγια έπειδή δεν διαθέτει τούς παράγοντες εκείνους πού με συνέπεια και συναίσθησι ευθύνης θα έπραγμάτωναν τούς σκοπούς του. Αναγκασμένος να συμπληρώνη ή και να συγκροτῇ εκ των ενόντων τόν θίασό του, πολύ συχνά μάλιστα από καλλιτεχνικά στελέχη τελείως άνεξοικείωτα στο κλίμα του αρχαίου δράματος, είναι φυσικό να μή φθάνη με τις παραστάσεις του σε ικανοποιητικά καλλιτεχνικά αποτελέσματα.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές, ούτε οι «Βάκχες», ούτε οι «Φοίνισσες» του Εύριπίδη πού παρουσίασε φέτος ο κ. Λίνος Καρζής στο 'Ωδείο Ηρώ-

δου του 'Αττικού ξεπέρασαν την μεταιξὺ τῆς απλῆς προσπάθειας καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ γεγονότος διαχωριστική γραμμή. Ειδικά ο χορός του ήταν απαράδεκτα... προπετής. Με την κινησιολογική φλυαρία του καθιστοῦσε τόν ποιητικό λόγο ὄχι κίνητρο, ἀλλ' ἀπλὸ διακοσμητικὸ συμπλήρωμα τῆς ὁρχήσεως.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ